

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അധിക സത്സംഗമായി അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ. പ്രശാന്തിനിലയത്തിൽ നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും ഇതിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ പ്രഭാഷണം തുടരും.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാറിന്റെ സത്സംഗം

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 43 A

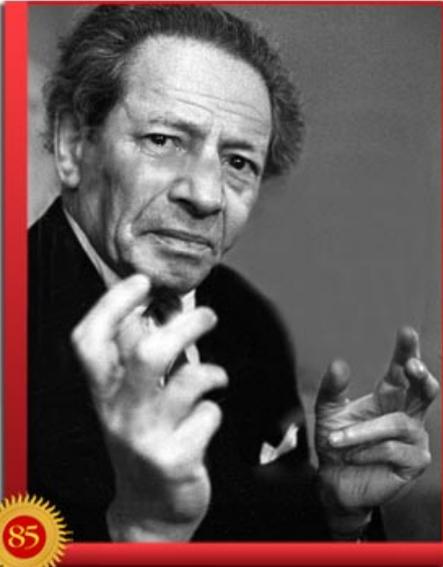
പ്രശാന്തി സന്ദേശം ഞായർ പോഡ്കാസ്റ്റ്
ഏപ്രിൽ 29, 2023

ആദ്യ വിദേശി, അനുഗ്രഹീതരായ മാതാപിതാക്കൾ FIRST FOREIGNER, BLESSED PARENTS

ഓം ശ്രീ സായിരാം.

പ്രശാന്തി സന്ദേശം നിങ്ങളെ സായി വിവേകമുത്തുകളിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

സ്വാമി കമലാപുരത്ത്, അവിടുത്തെ സഹോദരനോടൊപ്പം താമസിച്ചു, പ്രാഥമിക സ്കൂളിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ, ഒരു വിദേശി ബാബയെ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് നമ്മിൽ വളരെ കുറച്ചു പേർക്കറിയാം. അവിടുന്ന് തീരെ ചെറുപ്പമായിരുന്നു! ആ സമയത്താണ് ഒരു വിദേശി സ്വാമിയെ സന്ദർശിക്കുന്നത്. എന്റെ അറിവിൽ, അദ്ദേഹമാണ് ഭഗവാനെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന ആദ്യ വിദേശി. നമുക്ക് ഈ അനുഗൃഹീത ആത്മാവിനെ കുറിച്ച്, അൽപം വിശദാംശങ്ങൾ നോക്കാം.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് വുൾഫ് മെസ്സിംഗ്(Wolf Messing) എന്നാണ്. പോളണ്ടുകാരനായ ഒരു ജൂതനാണ് അദ്ദേഹം. ഏറ്റവും നിർഭാഗ്യകരമായി, അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ ഉറ്റവരെയും ഉടയവരെയുമെല്ലാം അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ നഷ്ടമായി, നാസി ഭരണകൂടത്താൽ അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടു. പിന്നീട്, വുൾഫ് മെസ്സിംഗ് പല രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിക്കാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഒരു മന:ശാസ്ത്രജ്ഞനായിരുന്നു, ലോകമെമ്പാടും ഏറെനാൾ അദ്ദേഹം മന:ശാ

സ്ത്ര പരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. 1939-ൽ അദ്ദേഹം റഷ്യയിലേക്ക് പോയി, വിവാഹിതനായി അവിടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. നിശ്ചയമായും, അദ്ദേഹം മോസ്കോവിൽവെച്ച്, ഒരു കിഡ്നി തകരാറിനെ തുടർന്ന് അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുകയാണുണ്ടായത്. ഇത്രയുമാണ് അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ച ഏതാനും ജീവചരിത്ര വസ്തുതകൾ.

നിങ്ങളിൽ മിക്കവർക്കും അറിയാവുന്നതുപോലെ, ഓരോ വേനലിലും സർവകലാശാലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഭാരത സംസ്കാരവും ആദ്ധ്യാത്മികതയും (Indian Culture and Spirituality) എന്ന വിഷയത്തിൽ ഒരു പരിശീലന കോഴ്സ് ഉണ്ട് നമുക്ക്. അവസാനദിവസം, സ്വാമി എല്ലായ്പ്പോഴും അവിടുത്തെ ബാല്യകാലത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കും. ഞാൻ നിങ്ങളുമായി പങ്കിടാൻ പോവുന്ന ഈ വിവരങ്ങൾ, അവിടുന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തപ്പോൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവയാണ്.

സ്വാമി വുൾഫ് മെസ്സിംഗിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശക്തനായ ആദ്ധ്യാത്മിക വ്യക്തിത്വമായിരുന്നു, ഈ വുൾഫ് മെസ്സിംഗ് പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെട്ട പ്രജ്ഞാബോധം ഉള്ള, ദിവ്യഗുണങ്ങളാൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഒരു ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ള ആളായിരുന്നു.

മെസ്സിംഗ് പ്രാർത്ഥിച്ചു, “ ഈ ഭൂമിയാകെ അവിടുത്തെ കീർത്തി പരത്തണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ദുഷ്ടബുദ്ധികളുടെ കുതന്ത്രങ്ങളെ ഞാൻ ഭയക്കുന്നില്ല.”

ആത്മതത്വം സാക്ഷാത്കരിക്കുന്നതിനായി മെസ്സിംഗ് ഒരിക്കൽ ഇന്ത്യയിൽ വന്നു. ഈ വീക്ഷണത്തോടെ, അദ്ദേഹം വിവിധ ആദ്ധ്യാത്മിക ചര്യകൾ അനുഷ്ഠിച്ചു. തത്ഫലമായി,

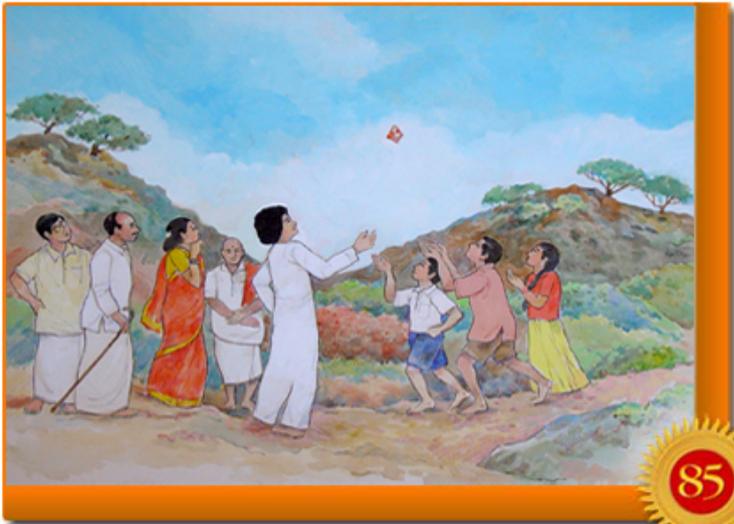
അദ്ദേഹത്തിന് ദിവ്യ ദൃഷ്ടി നേടാനായി.

അപ്പോൾ, താൻ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് സ്ഥിരമായ അവബോധം(constant awareness of Atma), ആ അത്യുന്നതമായ ഏകീകരണതത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള(supernal unifying principle) ധാരണ നേടിയെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് ശരിക്കും വിളംബരം ചെയ്യാൻ സാധിച്ചു.

ബാബ എന്നിട്ട് ഒരു കൗതുകകരമായ സംഭവം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി-ബാബയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, അന്നുവരെ ആരോടും വെളിപ്പെടുത്താത്ത ഒന്ന്!

ബാബ പറയുകയാണ്, “ഞാൻ ദിവസം മുഴുവനും എനിക്കു ചുറ്റും കൂടിയ കുട്ടികളുടെ സംഘത്തിനൊപ്പം നടക്കുകയായിരുന്നു, ഞാൻ അവർക്കൊപ്പം കമലാപുരത്തായിരുന്നു. എന്നെ കണ്ട ഉടനെ, വുൾഫ് മെസ്സിംഗ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു വ്യക്തി എന്റെ അരികിലേക്ക് ഓടിവന്നു, എന്നെ അയാളുടെ കരങ്ങളിലെടുത്ത്, കവിളത്തുടെ ഒലിച്ചിറങ്ങുന്ന കണ്ണീരോടെ ഉമ്മ വെച്ചിട്ട് പിറുപിറുത്തു, “എനിക്ക് സന്തോഷം അടക്കാനാവുന്നില്ല! എനിക്ക് സന്തോഷമായിട്ട് വയ്യ!” അയാൾ ആനന്ദന്യൂത്തം ചെയ്ത് ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, “ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു! ഞാൻ അങ്ങയെ സ്നേഹിക്കുന്നു!” ഇതെല്ലാം കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ ചങ്ങാതിമാർ അതിശയിച്ചു, “ആരാണീ വെള്ളക്കാരൻ? അയാളെ കണ്ടിട്ട് ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ തോന്നിക്കുന്നു! തീർച്ചയായും ഇയാൾ ഞങ്ങളെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോവാൻ പ്ലാൻ ചെയ്യുകയാണ്!”

ഞങ്ങൾ ദൂരെ മാറിയിട്ടും അയാൾ ആനന്ദപൂർവ്വം എന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് അവിടെത്തന്നെ തറച്ചു നിൽക്കുകയാണ്, എന്റെ രൂപം അയാളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് മാഞ്ഞുപോകും! സത്യസായിയുടെ പ്രധാന സവിശേഷത, ഞാൻ നിങ്ങളോട് പറയട്ടെ, സമചിത്തത(equanimity)യാകുന്നു.”

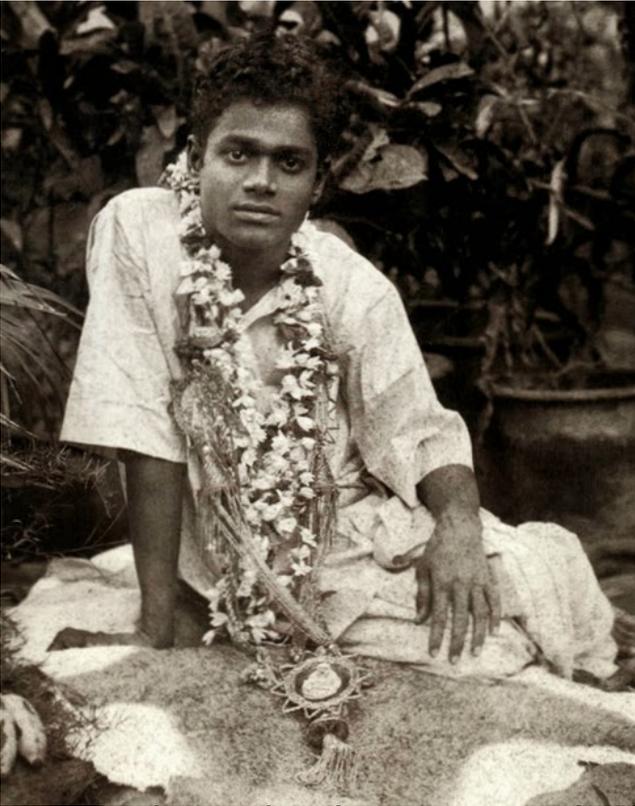
സത്യസായി ഗ്രാമത്തിലെ കുട്ടികൾക്കൊപ്പം

ഭഗവാനിൽ നിന്ന് നേരിട്ടുള്ള വാക്കുകളാണിവ.

പിന്നീട് മറ്റൊരവസരത്തിൽ, ഒരു സ്വകാര്യ സംഗമത്തിൽ, ബാബ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതു പ്രകാരം, വുൾഫ് മെസ്സിംഗ് മദ്രാസിൽ നിന്ന് കടപ്പയിലേക്ക് കമലാപുരം വഴി യാത്ര ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ട്രെയിൻ കമലാപുരം സ്റ്റേഷനിൽ ഇടവേളയ്ക്കായി നിർത്തി. കൊച്ചു സത്യനൊപ്പം ഏതാനും കുട്ടികൾ സ്റ്റേഷന്റെ മറുവശത്ത് കളിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം സത്യനെ കണ്ടിട്ട് തന്റെ ലഗ്ഗേജുമായി

ഇറങ്ങി കുട്ടികളുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. എല്ലാ കുട്ടികളും അടുത്തൊരു വീട്ടിൽ ഓടിക്കയറി, ബാലനായ ബാബ സ്വന്തം വീട്ടിലേക്കും പോയി. കുട്ടികൾ കരുതിയത് ഈ വെള്ളക്കാരൻ കുട്ടികളെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാൻ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ്.

മെസ്സിംഗ് സത്യന്റെ വീടിന്റെ മുമ്പിലെത്തി, റോഡിനു കുറുകെ ഇരുന്നു, 2 നീണ്ട മണിക്കൂറുകൾ അവിടെ കാത്തിരുന്നു. മുതിർന്നവർ ഇത് ശ്രദ്ധിക്കുകയുണ്ടായി, എന്തിനാണ് വന്നതെന്ന് അവർ തിരക്കുകയുണ്ടായി. എതിരെയുള്ള വീട്ടിലെ ഒരു പ്രത്യേക ബാലനോട് സംസാരിക്കാനും അവന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങാനുമാണ് താൻ വന്നത് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. മെസ്സിംഗ് സർവ്വേ നടത്തുന്ന വീട്ടിൽ നിന്നുതന്നെ ചില മുതിർന്നവരും ഈ അപരിചിത വ്യക്തിയെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു, സത്യൻ അവരുടെ പുറകിലായി നിന്നുകൊണ്ട് അനുഗ്രഹസൂചകമായി കൈകളുയർത്തി- അഭയഹസ്തം. മെസ്സിംഗിന് താൻ ആഗ്രഹിച്ചത് ലഭിച്ചു, അദ്ദേഹം സ്റ്റേഷനിലേക്ക് മടങ്ങി, ട്രെയിൻ കയറി സ്ഥലം വിട്ടു.

നാം ആ മഹത്തായ ആത്മാവിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു, ഭഗവാനെ സന്ദർശിക്കാനെത്തിയ, അവിടുത്തെ ദിവ്യത്വം തിരിച്ചറിഞ്ഞ ആദ്യത്തെ വിദേശിയാണ് അദ്ദേഹം, ഭഗവാന്റെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നുതന്നെ ആ ചരിതം മുഴുവനും കേൾക്കാനിട വന്നത് നമ്മുടെ ഭാഗ്യമാണ്.

ഞാൻ സായി ബാബ: 1943 മെയ് 23

ഇത്തരൂണത്തിൽ, തികച്ചും വേറിട്ട മറ്റൊരു വസ്തുതയിലേക്കും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. ഭഗവാൻ ബാബ

യുടെ രക്ഷിതാക്കൾ ശരിക്കും അനുഗൃഹീതരാണ്! ബാബ അവിടുത്തെ അവതാര പ്രഖ്യാപനം നടത്തിയതിനു ശേഷം, അവിടുന്ന് സ്വന്തം പിതാവിനെ 'ഗൃഹം അബ്ബായി'-വീട്ടിലെ പയ്യൻ എന്നും, അവിടുത്തെ മാതാവിനെ 'ഗൃഹം അമ്മായി'-വീട്ടിലെ പെൺകുട്ടി എന്നും വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവർ അവിടുന്നിനെ മറ്റ് ഭക്തർ വിളിക്കുന്ന പോലെ 'സ്വാമി'

എന്നും വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. അവരുടെ പുതിയ റോളുകളിൽ അവർ മനക്കരുത്തോടെയും പ്രതിബദ്ധതയോടെയും നന്നായി തിളങ്ങി.

ഈശ്വരമ്മ, ഭഗവാന്റെ മാതാവ്, സന്ദർശകരായ ഭക്തരുടെയൊക്കെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടത്തി, പ്രത്യേകിച്ച് സ്ത്രീകളുടെയും പാവങ്ങളുടെയും, അതേ സമയം, വെങ്കമ്മ രാജു, പിതാവ്, പുതിയ ആശ്രമത്തിലെ പരമ്പരാഗത സ്റ്റോർ കീപ്പറായി. അദ്ദേഹം ശരിക്കും തന്റെ പുതിയ ജീവിതരീതിയോട് ഇഴുകിച്ചേർന്നു, ഈശ്വരന്റെ ഭക്തർക്കായി നിസ്വാർത്ഥ സേവ ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗമ്യമായ പെരുമാറ്റരീതിയുടെ പേരിൽ ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു.

ഈശ്വരമ്മ പുട്ടപർത്തി സന്ദർശിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും ഒരമ്മയായിരുന്നു. കഷ്ടപ്പെടുന്ന കുട്ടികൾക്കും സ്ത്രീകൾക്കും വേണ്ടി, ഇല്ലായ്മയുടെ ദുരിതം പേറുന്ന എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി, അവർ ബാബയുടെ മുമ്പാകെ പരിചരണ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കും. പലപ്പോഴും അവരിലെ മാതാവിനാവുമുൻതൂക്കം, തന്റെ മകൻ ശരിക്കും ആരാണെന്ന് അവർ മറന്നു പോകും. ബാബ അപകടത്തിന്, രക്ഷിതാക്കളുടെ പരിരക്ഷയ്ക്ക്, ലൗകിക വിഷയങ്ങൾക്ക് അതീതനാണെന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നത് അവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വേദനാജനകമായിരുന്നു. ബാബയെ ഊട്ടുന്ന കർത്തവ്യം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല അവർ.

എന്നിരിക്കിലും, പിന്നീടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ, ഈശ്വരമ്മയ്ക്ക് ജീവിത ദുഃഖങ്ങൾ അപരിചിതമായിരുന്നു എന്നല്ല. അവരുടെ പെൺമക്കൾ വിധവകളായിത്തീർന്നപ്പോൾ, അവർ ആ ദുഃഖഭാരം ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായി സഹിച്ചു. തന്നെയുമല്ല, ഏറ്റവും പരിക്ഷീണ വേളകളിൽ ബാബയുണ്ടായിരുന്നു അവർക്ക് താങ്ങായി. പരസേവയെന്ന അവിടുത്തെ ദൃഷ്ടാന്തത്തിൽനിന്ന് പഠിച്ച്, അവർ മറ്റു സ്ത്രീകളുടെ ദുഃഖങ്ങൾ പങ്കിടാൻ തുടങ്ങി, അതുവഴി അവരുടെ ദുഃഖം ഒതുക്കി വച്ചു. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, അവർ അവരുടെ പുത്രന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച വിദ്യാർത്ഥിനിയായിരുന്നു.

ഈ ദമ്പതികൾ അസംഖ്യം ലീലകൾക്ക് സാക്ഷികളായിരുന്നിട്ടുണ്ട്, അവർ പിന്നീടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ബാബയെ അനുഗമിച്ച്, നിരവധി തീർത്ഥാടന സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത് അവരുടെ ജീവിതത്തെ കൂടുതൽ പവിത്രതരമാക്കിത്തീർത്തു. അവിടുത്തെ ജന്മദിനത്തിന്, അവരുടെ ദിവ്യസന്താനത്തിന്റെ ശിരസ്സിൽ പവിത്രതൈലാഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം അവർക്കായിരുന്നു.

ജന്മദിന തൈലാഭിഷേകം: മാതാപിതാക്കൾ

1963 ഒക്ടോബർ അവസാനം, ഹ്യൂസ്റ്റൺ പെട്ടെന്നുള്ള ഒരു രോഗം വെങ്കമ്മ രാജുവിനെ സന്ദർശിച്ചു, അദ്ദേഹത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, നവംബർ 4-ന് അദ്ദേഹം തന്റെ ഇളയ മകനായ ജാനകീരാമിന്റെ വസതിയിൽ വെച്ച് അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. ബാബ വെങ്കമ്മ രാജുവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സനാതന സാരമിയിലെ ഒരു ലേഖനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു, അവതാരം താൻ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്ന വ്യക്തിക്ക് പിതാവിന്റെ പദവി നൽകുന്നു, ഈ ബഹുമതി യുഗത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം, ഈശ്വരൻ മാനവോദ്ധാരണത്തിനായി, മനുഷ്യവസനം അണിയുന്നതിന് തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ, നൽകപ്പെടുന്നതാണ്!

1972 മെയ് 6-ന്, ബാബ അവിടുത്തെ പ്രഭാത സ്നാനം കഴിഞ്ഞ് പുറത്തു വരികയായിരുന്നു. അത് ബാംഗ്ലൂരിലെ സമ്മർ കോഴ്സ് വേളയാണ്. താഴെ ലോബിയിൽ, അവരുടെ രാവിലത്തെ കാപ്പി കുടിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന ഈശ്വരമ്മ ഉറക്കെ വിളിച്ചു, “സ്വാമീ, സ്വാമീ!”

ബാബ പ്രതികരിച്ചു, “ഞാൻ വരുന്നു! ഞാൻ വരുന്നു!”

ആ അനുഗൃഹീത മാതാവ് അന്ത്യശ്വാസം വലിച്ചു. ഈ രീതിയിൽ, ആ മാതാപിതാക്കൾ ശരിക്കും അനുഗൃഹീതരാണ്. മാതാപിതാക്കൾ ഭഗവാനാൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരാണ്, ഇത് ഏതെങ്കിലും മനുഷ്യജീവിയുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിക്കില്ല.

അവർ മാതാപിതാക്കളുടെ റോൾ കളിച്ചത് അവിടുത്തെ സങ്കല്പം ആയിരുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും, സ്വാമിക്ക് അവിടുത്തെ മാതാവിനോടുള്ള പ്രേമം അത്രമാത്രം മഹത്തരവും അത്രമാത്രം ശ്രേഷ്ഠവും ആയിരുന്നു, അവരെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് കണ്ണുനീർ വാർക്കുമായിരുന്നു.

പെട്ട വെങ്കമ്മ രാജു ഭവനം: 1970-കളിൽ

അതുകൊണ്ട്, ഈ ഹ്രസ്വഭാഷണത്തിൽ, ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ ആഗ്രഹിച്ചത്, ഭഗവാൻ ബാബയെ കണ്ട ആദ്യ വിദേശിയായ വുൾഫ് മെസ്സിംഗിനെക്കുറിച്ചും, രണ്ടാമതായി, അനുഗ്രഹീതരായ ആ മാതാപിതാക്കളെക്കുറിച്ചും ആണ്.

നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കും സമയത്തിനും നന്ദി! നമുക്ക് പിന്നീട് കാണാം.

(തുടരും)

പ്രഫ. അനിൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദ്കുമാർ)